

vyřazeno
dne 17.9.13 B. 25
-RÍLOHA

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0055r

nebylo právní moci
17.9.2013
opis: *J. Kůrka*

MVCRP00Z8CS4

Praha 12. 9. 2013

Č. j.: MV-86532-4/VS-2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podala

– Mexiko, státní občanka Mexika, trvale bytem 1
adresa pro doručování
ž. (dále jen „žadatelka“), zastoupena
advokátkou se sídlem , proti rozhodnutí
Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne
16. 5. 2013, č.j.: VS-1846/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1
zákonu č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky,
ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její
žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 20. 9. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 16. 5. 2013, byla její žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta. Žadatelka se zdržuje na území České republiky od konce roku 2005 za účelem studia. Dne 11. 5. 2006 uzavřela před Městským úřadem v Dobříši manželství se státním občanem České republiky a přijala jeho příjmení. Z manželství se děti dosud nenarodily. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 29. 5. 2006. Žadatelka má vysokoškolské vzdělání, v současné době je v domácnosti a vypomáhá manželovým rodičům, kteří žijí v Čisovicích, okres Praha - západ, případně navštěvuje a doprovází na cestách manžela, jehož současný zaměstnavatel sídlí v Singapuru.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 3. 12. 2012, č.j.: VS-1846/53/2-2012, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatelky přerušilo do 7. 1. 2013 a zároveň vyzvalo žadatelku v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu, k odstranění nedostatků žádosti, s konkrétním výčtem požadovaných dokladů, potvrzení a prohlášení, které má žadatelka ve stanovené lhůtě do spisového materiálu doložit. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a rovněž ji podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyzvalo o jejím právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Zároveň byla žadatelka poučena, že pokud požadované doklady nedoloží, nezbude Ministerstvu vnitra než řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Na základě žádosti žadatelky byla lhůta pro předložení požadovaných dokladů prodloužena do 11. 2. 2013. Požadované podklady pro rozhodnutí byly Ministerstvu vnitra doručeny ve dnech 7. 1. 2013 a 5. 2. 2013.

III.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, neboť výpisem z Rejstříku trestů doložila, že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a prokázala znalost českého jazyka.

Žadatelka však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. I když splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, neprokázala však, že se po dobu trvalého pobytu na území České republiky převážně zdržovala. Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti dané mu § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství (manžel žadatelky je státním občanem České republiky) a splnění této podmínky žadatelce neprominulo. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že k nezohlednění liberačního důvodu podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství vedla skutečnost, že žadatelce nebylo prominuto splnění další podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, která vyžaduje plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka neplnila povinnosti vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně

a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ze zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť dlouhodobě (tedy převážnou většinu pojistného vztahu) porušovala povinnosti z těchto právních předpisů vyplývající. Ministerstvo vnitra neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pro prominutí splnění této předmětné podmínky.

Na základě uvedených skutečností byla žádost zamítnuta a žadatelce nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohla obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad (rozhodnutí bylo doručeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu dne 30. 5. 2013; rozklad byl elektronicky doručen datovou schránkou Ministerstvu vnitra dne 13. 6. 2013 a doplněn podáním doručeném dne 21. 6. 2013).

Žadatelka nesouhlasí se závěrem Ministerstva vnitra, pokud jde o nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, který byl mimo jiné dovozen ze skutečnosti, že žadatelka v období od října 2010 do června 2012 nehradila pojistné na veřejné zdravotní pojištění, respektive je na tuto dobu zrušila a její manžel byl pracovně ve Velké Británii, což navozuje mylnou domněnku, že po tuto dobu se žadatelka rovněž zdržovala ve Velké Británii. Jak uvádí, nejsou v rozhodnutí k této podmínce uvedeny důkazy způsobilé prokázat, že se žadatelka v posledních pěti letech v České republice převážně nezdržovala.

Pokud jde o nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, zdůrazňuje žadatelka, že nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění vznikly díky neznalosti právních předpisů a její mylné laické domněnce o nahrazení povinnosti platit pojistné na veřejné zdravotní pojištění uzavřením soukromého zdravotního pojištění a placením pojistného v jeho rámci. Dále zdůrazňuje princip proporcionality, podle něhož by měl být hodnocen smysl a účel podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. K tomu žadatelka uvedla, že porušení povinností v tomto ohledu není v jejím případě nikterak závažné, navíc škodlivý následek svého jednání odstranila. V této souvislosti zmínila, že měla podle výpisu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP ČR“) více než dva roky přeplatek.

Vzhledem k tomu, že má žadatelka za to, že rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo vydáno v rozporu s aplikovatelnými právními předpisy, přičemž jeho vydání předcházelo řízení, které bylo postiženo vážnými pochybeními ze strany Ministerstva vnitra, žadatelka navrhuje, aby ministr vnitra rozkladu vyhověl a napadené rozhodnutí

změnil tak, že se žadatelce české státní občanství uděluje, případně aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil je prvoinstančnímu orgánu k novému projednání.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis platí správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatelka musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že její integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

Ministr vnitra ve shodě s Ministerstvem vnitra při posuzování jednotlivých žádostí zkoumá nejen splnění zákonných podmínek, ale i další skutečnosti, které jsou podstatné pro posouzení integrace žadatelů v České republice, jako jsou vazby rodinné, pracovní, sociální a další. Ministr vnitra sděluje, že účelem odůvodnění zamítavého rozhodnutí není uvádět, proč nelze fyzické osobě udělit české státní občanství. Jeho účelem je především uvedení důvodů, proč nebylo konkrétní žádosti vyhověno, k čemuž v případě žadatelky došlo.

Žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, protože se po dobu pětiletého povoleného trvalého pobytu ke dni podání žádosti na území České republiky převážně nezdržovala. Ministr vnitra konstatuje, že při posouzení splnění této podmínky se vycházelo ze všech podkladů shromážděných v průběhu správního řízení o žádosti, zejména z údajů uváděných žadatelkou. Žadatelka na základě výzvy obsažené v usnesení o přerušení řízení ze dne 3. 12. 2012, o písemné vyjádření k cestám a délce pobytů mimo území České republiky v letech 2007 až 2012 zaslala neúplné údaje, navíc bez vlastnoručního podpisu, na základě kterých není možné konstatovat, že se po dobu nejméně pěti let převážně zdržuje na území České republiky. Uvádí, že často cestuje po světě s manželem, který je zaměstnán mimo území České republiky (nyní jako manažer restaurace v Singapuru). K cestám do zahraničí a především jejich délce tamního pobytu se žadatelka vyjadřuje velmi nekonkrétně. K cestám do zahraničí v posledních pěti letech uvedla, že za období 2007 až 2008 nemá cestovní pas a nepamatuje si, kdy a kam cestovala. Sděluje, že manžel pracoval v roce 2007 až 2008 ve Velké Británii, kde ho párkrát za rok navštívila. Z registračních údajů VZP ČR vyplývá, že žadatelka byla odhlášená ze zdravotního pojištění od 18. 8. 2006 do 31. 10. 2007. Na pár týdnů také navštívila rodinu v Mexiku. V roce 2009 opět jela na pár týdnů navštívit svoji matku. V roce 2010 jela opět do Mexika, kde strávila tři měsíce a pak pár týdnů v Singapuru. V roce 2011 jela na pár týdnů do Mexika, na svatbu do Malajsie a do Singapuru. V roce 2012 jela v březnu do Indonésie a na pár týdnů do Singapuru a v červnu znovu do Indonésie a na pár týdnů do Singapuru a v srpnu znovu do Indonésie, Singapuru a Thajska.

Ministr vnitra konstatuje, že prominutí splnění této podmínky by s ohledem na liberační důvod uvedený v § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství bylo možné akceptovat v případě současného splnění podmínky pro udělení státního občanství stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, což u žadatelky nenastalo a splnění této podmínky jí nebylo prominuto z důvodu závažného porušení povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Žadatelka se u VZP ČR zaregistrovala ode dne povoleného trvalého pobytu dne 29. 5. 2006. Od 1. 6. 2006 do 31. 7. 2006 byla vedena v kategorii osob bez zdanitelných příjmů a za tuto dobu zdravotní pojištění neuhradila. Dlužnou částku ve výši 2 094 Kč na pojistném a 719 Kč na penále uhradila až dne 3. 1. 2008. Od 18. 8. 2006 do 31. 10. 2007 se, jak výše uvedeno, z pojištění odhlásila. Od 16. 11. 2007 do 19. 11. 2007 byla pojištěna u VZP ČR jako zaměstnanec společnosti _____, s. r.o., od 26. 11. 2007 do 28. 2. 2009 byla pojištěna u VZP ČR jako zaměstnanec společnosti _____, s.r.o. Od 1. 3. 2009 do 31. 12. 2009 byla pojištěna v kategorii uchazečka o zaměstnání a od 1. 1. 2010 je až dosud znovu pojištěna v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, přičemž do října hradila pojistné nepravidelně a od října 2010 nehradila pojistné vůbec. Dlužná částka na pojistném tak narostla až do výše 22 308 Kč. Tento dluh uhradila až dne 19. 6. 2012, dluh na penále ve výši 3 632 Kč uhradila až dne 19. 12. 2012. Od června 2012, po úhradě dluhu na pojistném, znovu pojistné nehradila, takže do konce roku 2012 opět narostla dlužná částka až na částku 4 320 Kč a penále na částku 1 730 Kč. Zbylé úhrady dlužných částek v prosinci roku 2012 provedla zřejmě jen jako reakci na usnesení Ministerstva vnitra ze dne 3. 12. 2012, ve kterém byla vyzvána, aby doložila průběh svého zdravotního pojištění. Lze rovněž obtížně přijmout argument žadatelky uvedený v rozkladu, že měla na platbách zdravotního pojištění více než dva roky přeplatek. Naopak, jak vyplývá, z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 1. 7. 2006 do 20. 12. 2012, měla žadatelka na účtu u VZP ČR po převážnou dobu existence pojistného vztahu nedoplatek. Již od počátku tohoto pojistného vztahu se proto v jejím případě jednalo o liknavý přístup k respektování zákonných povinností. Pokud žadatelka provedla úhradu dluhu na pojistném, je evidentní, že si plnění svých povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění musela být vědoma od splacení první dlužné částky.

VI.

Na základě uvedeného ministr vnitra dospěl k závěru, že žadatelka i přesto, že má v České republice povolen trvalý pobyt už sedmý rok a za manžela má státního občana České republiky, není zde dostatečně integrována. Pracovala zde jen něco málo přes rok, manželství je bezdětné a manžel se zdržuje převážně v Asii. Zda žadatelka rovněž, se ze spisového materiálu nepodařilo zjistit. Je však nepochybné,

že žadatelčino porušování povinností na úseku zdravotního pojištění bylo opakované a dlouhodobé.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

VII.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí

Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a nebyly proti němu uplatněny relevantní námitky, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatelky nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství a neprominutí jejich splnění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

95